

Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

aan Europees Parlement
Rapporteur AFCO
Dhr. Rangel (EVP)
Wiertzstraat 60
B-1047 Brussel

Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Voorzitter

Vaste commissie voor Europese Zaken
M. Azmani
Binnenhof 1a
2513 AA Den Haag

T 3871

E m.azmani@tweedekamer.nl

datum 21 december 2017

pagina 1/2

Geachte heer Rangel,

De vaste commissie voor Europese Zaken van de Tweede kamer der Staten-Generaal heeft met belangstelling kennisgenomen van uw concept rapport over de implementatie van Verdragsbepalingen door nationale parlementen (2016/2149 (INI)). De commissie dankt u voor uw werkzaamheden en de gelegenheid voor nationale parlementen een reactie op te stellen. Hieronder treft u de reactie van deze commissie op het rapport.

In uw rapport doet u de suggestie dat best practices uitgewisseld kunnen worden in COSAC-verband of spontaan tussen parlementen zelf. De commissie Europese Zaken zou graag zien dat er naar een structurelere vorm van uitwisseling van best practices gezocht zou worden. U merkt daarnaast op in uw rapport dat nationale reglementen wellicht aangepast zouden kunnen worden aan de Europese begrotingsplanning, gezien de vaak gehoorde klacht dat nationale parlementen een deel van de zeggenschap over begrotingszaken zijn verloren vanwege het Europees semester. Dit gaat volgens de commissie Europese Zaken te ver, al kan er wel gekeken worden naar hoe nationale begrotingen meer synchroon kunnen gaan lopen. Nationale begrotingstradities moeten gewaarborgd blijven.

Voor wat betreft uw suggesties om de beperkte 8-wekentermijn voor subsidiariteitstoetsen te versoepelen is de commissie Europese Zaken van mening dat de periode voor de uitvoering van een subsidiariteitstoets verlengd zou moeten worden van 8 tot 12 weken. De wetgevingsprocedures kunnen wel starten, onder het voorbehoud dat de subsidiariteitstoets nog loopt. Verder spreekt u in uw rapport over de invoering van een groene kaart. Wat betreft de commissie Europese Zaken zou daarnaast ook het instrument 'rode kaart' in uw rapport aan de orde moeten komen. Wat deze commissie betreft is deze optie niet van tafel gegaan na het Brexit referendum. Voor beide kaarten zou wat betreft de commissie Europese Zaken moeten gelden dat wanneer een groep nationale parlementen een initiatief lanceert dit niet vrijblijvend zou moeten zijn voor de Europese Commissie.

Ten slotte zou de commissie Europese Zaken graag zien dat in uw rapport de toegang voor nationale parlementen tot Raadsdocumenten nadrukkelijker wordt genoemd. Het

datum 21 december 2017

controleren van de Raad door nationale parlementen hangt samen met de toegang tot documenten. Veel interne Raadsdocumenten worden nu als "LIMITE" aangemerkt en mogen in beginsel niet openbaar mogen worden gemaakt. Dit is onverenigbaar met het Europese transparantierecht, zo volgt uit een analyse van de parlementair advocaat van de Tweede Kamer. In het bijzonder de gronden voor beperking van de openbaarmaking van Raadsdocumenten vervat in de leden 4 en 6 van artikel 11 van bijlage II bij het Ordereglement zijn onverenigbaar met het Europese transparantierecht. Het Europese transparantierecht biedt op dit moment geen expliciete grondslag voor het afleiden van een actieve openbaarmakingsplicht van de Raad ten aanzien van alle typen documenten. De Eurowob (verordening 1049/2001) biedt aanknopingspunten om te beargumenteren dat op de Raad een actieve openbaarmakingsplicht rust ten aanzien van wetgevingsdocumenten.

Tenzij informele gremia zoals de Eurogroep, de Eurotop, de trilogen of de EU-27 het Europese transparantierecht vrijwillig op hun activiteiten van toepassing hebben verklaard, zijn deze instanties niet aan het Europese transparantierecht gebonden. Onderzocht moet worden in hoeverre het Europees transparantierecht op deze informele gremia te bewerkstelligen is. Vooral een veel grotere openheid van trilogen is zeer dringend gewenst. Nationale parlementen moeten gestimuleerd worden hun regeringen te verzoeken om met de Raad in overleg te treden over aanpassing van het (nationale) citeerverbod in het licht van de onverenigbaarheid van de Richtsnoeren met het Europese transparantierecht. De onverenigbaarheid van de Richtsnoeren en het Ordereglement met het Europese transparantierecht dient daarnaast onder de aandacht te worden gebracht van de Europese Ombudsman. Leden van nationale parlementen moeten deze materie aan de orde stellen bij hun collega's in het Europees Parlement. Aangezien het Europees Parlement als belangrijke partij in het Europese wetgevingsproces er mede verantwoordelijk voor is dat dit wetgevingsproces voldoet aan de randvoorwaarden van het Europese transparantierecht, zou het op de weg van het Europees Parlement liggen om de Raad aan te spreken op wat zou kunnen worden aangemerkt als een systematische schending van het Europese transparantierecht.

Het Nederlands parlement is graag bereid om over de aanbevelingen in gesprek te gaan met u als rapporteur en het Europees Parlement als geheel. Als bijlage wordt meegestuurd de transparantiebrief aan Raad, Europese Raad, Europese Commissie en Eurogroep, die inmiddels door 26 kamers/parlementen mede-ondertekend is, en het rapport van de parlementair advocaat.

Met vriendelijke groet,

Voorzitter van de vaste commissie voor Europese Zaken

M. Azmani